C/2024/1810

29.2.2024 г.

Публикуване на съобщение за одобрение на стандартно изменение в продуктовата спецификация на наименование в лозаро-винарския сектор по член 17, параграфи 2 и 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/33 на Комисията

(C/2024/1810)

Настоящото съобщение се публикува в съответствие с член 17, параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/33 на Комисията ([1]).

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ОДОБРЕНИЕТО НА СТАНДАРТНО ИЗМЕНЕНИЕ

„Grignan-les-Adhémar“

PDO-FR-A0929-AM03

Дата на съобщението: 7.12.2023 г.

ОПИСАНИЕ И ОСНОВАНИЯ ЗА ОДОБРЕНОТО ИЗМЕНЕНИЕ

1. **Географски район и област в непосредствена близост**

Глава I, раздел IV „Области и райони, в които се извършват различни операции“, точка 1 „Географски район“ и точка 3 „Област в непосредствена близост“ от продуктовата спецификация на наименованието „Grignan-Lès-Adhémar“ се допълват без изменение, така че да се добави позоваване на официалния географски кодекс от 2023 г.

С това редакционно изменение се дава възможност географският район да се посочи с позоваване на действащата през 2023 г. редакция на официалния географски кодекс, издаван от Института по статистика и икономически изследвания (INSEE), и да се постигне правна сигурност при определянето на географския район.

Единният документ се допълва с това позоваване в точка „Географски район“ и в точка „Допълнителни условия — област в непосредствена близост“.

2. **Обособен парцелиран район**

Глава I, раздел IV „Области и райони, в които се извършват различни операции“, точка 2 „Обособен парцелиран район“ от продуктовата спецификация на наименованието „Grignan-Lès-Adhémar“ се допълва без изменение, за да се поправи датата на одобрение от националния орган, компетентен за обособения парцелиран район в рамките на географския район на производство. Обособяването на парцели представлява определяне — в рамките на географския район на производство — на парцели, които са подходящи за производството на разглеждания продукт със защитено наименование за произход. Географският район не се изменя.

Това изменение не засяга единния документ.

3. **Преходни мерки**

Глава I, раздел XI „Преходни мерки“ от продуктовата спецификация се допълва, за да се добави преходна мярка след преразглеждането на обособяването на парцелите, за да се даде възможност на операторите, чиито парцели, засадени преди датата на преразглеждането и изключени от обособения парцелиран район на наименованието, да имат право да се ползват от наименованието най-късно до реколта 2053 г. включително, при условие че отговарят на другите разпоредби на спецификацията.

Това изменение не засяга единния документ.

4. **Позоваване на контролния орган**

Глава III, раздел II „Информация относно контролния орган“ от продуктовата спецификация се изменя, за да се посочи, че контролът на спазването на продуктовата спецификация се извършва под ръководството на INAO въз основа на одобрен план за контрол.

Това уточнение не засяга единния документ.

([1]) ОВ L 9, 11.1.2019 г., стр. 2.

ЕДИНЕН ДОКУМЕНТ

1. **Наименование/наименования**

Grignan-les-Adhémar

2. **Вид географско означение:**

ЗНП — Защитено наименование за произход

3. **Категории лозаро-винарски продукти:**

1. Вино

4. **Описание на виното или вината**

1. Аналитично описание

КРАТКО ТЕКСТОВО ОПИСАНИЕ

Вината с наименованието за произход „Grignan-les-Adhémar“ са тихи вина — червени, розе или бели. Минималното естествено алкохолно съдържание в обемни проценти на вината е 12 % за червените вина и 11,5 % за белите вина и вината розе.

След ферментация съдържанието на ферментируеми захари (глюкоза + фруктоза) на вината е не повече от:

— бели вина и вина розе: 4 g/l

— червени вина с естествено алкохолно съдържание в обемни проценти по-малко или равно на 14 %: 3 g/l

— червени вина с естествено алкохолно съдържание в обемни проценти по-голямо от 14 %: 4 g/l

На етапа на опаковане съдържанието на летливи киселини на вината е по-малко или равно на:

— 18,37 meq/l за червените вина; — 14,28 meq/l за белите вина и вината розе.

— На етапа на опаковане червените вина имат:

показател за общи полифеноли (DO 280 nm) по-голям или равен на 40;

изменен интензитет на цвета (DO 420 nm + DO 520 nm + DO 620 nm) по-голям от 5;

максимално съдържание на ябълчена киселина 0,4 g/l.

След обогатяване общото алкохолно съдържание в обемни проценти на вината не надвишава 13 %.

За другите аналитични критерии се спазват стойностите, определени в европейската нормативна уредба.

Общи аналитични характеристики	
Максимално общо алкохолно съдържание (% об.)	
Минимално действително алкохолно съдържание (% об.):	
Минимална обща киселинност	
Максимално съдържание на летливи киселини (meq/l)	
Максимално съдържание на общ серен диоксид (mg/l)	

2. Органолептично описание

КРАТКО ТЕКСТОВО ОПИСАНИЕ

Органолептичните характеристики на всички тези продукти ги свързват с голямото семейство на вината от долината на река Rhône (Vallée du Rhône) доколкото има сходства в почвите и сортовия състав.

Червените вина обаче се отличават като уникални, по-специално поради присъствието на сорта grenache N, който, засаден тук на границата на възможна зрялост, придава финес, елегантност на плодовия аромат и плътност. Сместа се допълва от сорта syrah N, за да се осигури танинова структура, наситеност на цвета и изисканост на растителните и флоралните аромати. Тези червени вина могат да се консумират млади и имат потенциал за съхранение, който се дължи на големия дял на сорта syrah N при това контролирано наименование за произход от южната част на лозята в долината на река Rhône.

Получени чрез пресоване или източване, вината розе са плодови и елегантни, с бледорозов до светлочервен цвят. При отпиване те се отличават със свежест и мекота, а в ароматите преобладават тези на червени плодове.

Белите вина се получават при смесване, от една страна, на такива южни сортове като bourboulenc B, grenache B, clairette B, а от друга страна, на някои сортове от по-северни райони като marsanne B, roussanne B или viognier B. Тази палитра от сортове предлага множество комбинации и възможност за получаване на сухи бели вина, които постигат голяма комплексност на ароматите (флорални, плодови, минерални и т.н.) и киселинност при отпиване, която винаги се компенсира от тяхната плътност.

Общи аналитични характеристики	
Максимално общо алкохолно съдържание (% об.)	
Минимално действително алкохолно съдържание (% об.)	
Минимална обща киселинност	
Максимално съдържание на летливи киселини (meq/l)	
Максимално съдържание на общ серен диоксид (mg/l)	

5. **Лозаро-винарски практики**

5.1. *Специфични енологични практики*

1) Агротехническа практика

Гъстота на засаждане

— Лозята имат минимална гъстота на засаждане от 4 000 растения на хектар. Междуредието не трябва да превишава 2,50 m.

Разстоянието между растенията в реда не може да бъде по-малко от 1 m и по-голямо от 1,50 m.

Правила за резитба

Общи разпоредби:

— Лозите се подрязват с къса резитба (чашковидна, кордон Роая) с най-много 12 пъпки на растение;

— По време на периода на създаване на кордона Роая, чийто срок е ограничен до 2 години, е разрешена резитба по метода Гюйо.

— За парцелите, засадени след 1 август 2022 г., височината на кордона не надвишава 70 cm.

Специални разпоредби:

— Сортовете viognier B и syrah N могат да се подрязват и с единична резитба по метода Гюйо с най-много 10 пъпки на дългата плодна пръчка и един израстък с най-много две пъпки.

Правила за кордонната подпорна конструкция

Сортовете marsanne B, marselan N, roussanne B, syrah N и viognier B задължително се отглеждат на кордонна подпорна конструкция, т.е. с поне една носеща тел и едно ниво повдигащи телове (метод на отглеждане на „повдигната кордонна конструкция“).

Напояването може да бъде разрешено.

2) Специфична енологична практика

— Техниките на обогатяване чрез извличане са разрешени за червените вина за максимална концентрация от 10 %;

— При производството на винata розе на винопроизводителя се позволява използването на активен въглен за енологична употреба, самостоятелно или в приготвени смеси, само за мъстта, получена при пресоване, и в съотношение, което не може да е повече от 20 % от общия винифициран обем за съответния оператор и за съответната реколта;

Освен горепосочените разпоредби, по отношение на енологичните практики при тези вина трябва да се спазват задълженията, определени в нормативната уредба на ЕС и в Кодекса за селското стопанство и морския риболов.

5.2. *Максимални добиви*

58 хектолитър от хектар

6. **Определен географски район**

Беритбата на гроздето, винификацията и производството на винata се извършват на територията на следните общини от департамент Drôme въз основа на официалния географски кодекс от 2023 г.:

Allan, La Baume-de-Transit, Chamaret, Chantemerle-lès-Grignan, Châteauneuf-du-Rhône, Clansayes, Colonzelle, Donzère, La Garde-Adhémar, Les Granges-Gontardes, Grignan, Malataverne, Montségur-sur-Lauzon, Réauville, Roche-Saint-Secret-Béconne, Roussas, Saint-Paul-Trois-Châteaux, Saint-Restitut, Salles-sous-Bois, Solérieux, Valaurie.

7. **Винен(и) сорт(ове) грозде**

Bourboulenc B — Doucillon blanc

Carignan N

Cinsaut N - Cinsault

Clairette B

Grenache N

Grenache blanc B

Marsanne B

Marselan N

Mourvèdre N — Monastrell

Roussanne B

Syrah N - Shiraz

Viognier B

8. **Описание на връзката или връзките:**

8.1. *Природни и човешки фактори, допринасящи за връзката*

Описание на природните фактори, които допринасят за връзката

Географският район на наименованието „Grignan-les-Adhémar“ се намира в сърцето на района Drôme Provençale, с който се обозначава преходна територия и кръстопът между настоящите земи на Dauphiné и тези на Comtat, Централния масив и Предалпите. Той се намира на левия бряг на река Rhône, на юг от Montélimar и на север от Bollène в департамент Drôme и обхваща територията на 21 общини, разположени между река Rhône на запад и Enclave des Papes на изток. В ландшафта се редуват ту равнинни, ту хълмисти участъци, но с умерена надморска височина, като средната е 200 m.

Субстратът на целия географски район се състои основно от образувания от средния миоцен. На изток (общини Grignan и Colonzelle) това са мергелни пясъци и мергели с пластове глинести пясъчници, наричани „Molasses de Grignan“. В центъра тези хелветийски отлагания преминават в жълтеникавите пясъци и пясъчници (Saffres) във Valréas. От тях се получават леки песъчливи почви с различна дълбочина и не особено богати на минерални запаси.

На юг община La Baume-de-Transit се отличава с тераси от вюрмския ледников период с глинесто-варовикови и каменисти почви, отложени от река Aygues, докато на запад са разположени терасите на река Rhône.

На север по-стари речни тераси се опират на варовиковите хълмове, които заграждат долината на Rhône, като са покрити отчасти с произхождащи от тези склонове варовикови сипеи. Тези територии с бедни и слаби почви са били покрити с храстовидна растителност (Bois des Mattes). Те са засадени с лози сравнително отскоро — в периода 1960—1970 г.

Като цяло климатът на тази територия бележи определена граница. Той е от средиземноморски тип, като характеристиките му постепенно отслабват в посока към северната част на района, която съвпада със северната граница за отглеждане на маслинови дървета и на сорта grenache N.

Валежите са неравномерно разпределени, като средните годишни стойности варират от 700 mm до 1 000 mm.

Температурите са меки със средна годишна стойност от порядъка на 13 °C, със значително слънцегреене от около 2 500 часа годишно. Постоянните ветрове (най-вече мистрал) увеличават безводието по склоновете, които често са предназначени за отглеждането на лозя.

Нюанси в този климат внасят освен това и континенталните влияния, които се дължат на поредица от хълмове, прегражданщи долината на река Rhône, и това води до по-сурови зими.

Засаждането на лозята на климатичната граница предполага места с контрастиращи условия в зависимост от надморската височина и топографията.

Описание на човешките фактори, които допринасят за връзката

Сред многобройните находки от римско време, които свидетелстват за наличието на лозя и вино в този район, откриването през 1983 г. на голямо лозарско стопанство в община Donzère, в самото сърце на района, безспорно е съществен елемент от славната история на местните лозя.

Още от древния си произход лозята не са спирали да процъфтяват. През 1850 г. общата им площ достига 2 500 ha. Също като останалите френски лозя обаче и те понасят с пълна сила кризата с филоксерата от 1885 г. Въпреки известно разочарование от отглеждането на лозя, едно ядро от динамични и верни на лозарските традиции в района стопани се ориентира към качественото лозарство.

Така през 1962 г. в Националния институт за произхода и качеството е подадено заявление за признаването на наименование за произход на качествено вино, произведено в определен район „Coteaux du Tricastin“.

Това искане е прието официално с постановление от 13 март 1964 г., в което се определят условията за неговото производство.

Десет години по-късно производителите усъвършенстват сортовия си състав в съответствие с условията в лозарството, адаптират и подобряват техниките на производство и на 27 юли 1973 г. получават признаване на контролирано наименование за произход.

В периода 1970—1980 г. се наблюдава обновяване на лозята и бързо увеличаване на производството — от 53 000 хектолитра на 78 000 хектолитра между 1976 г. и 1983 г.

Промяната на името на контролираното наименование за произход от „Coteaux du Tricastin“ на „Grignan-les-Adhémar“, за която производителите настояват отдавна, става официална с декрет от 16 ноември 2010 г.

През 2010 г. лозята обхващат 2 600 ha със средно производство от 55 000 хектолитра, разпределени между около четиридесет индивидуални изби и 12 кооперативни изби. Вината с контролираното наименование за произход „Grignan-les-Adhémar“ са и от трите цвята, въпреки че по-голямата част от получените обеми са червени вина, които през 2008 г. представляват около 75 % от произведените количества.

Тенденцията при новите насаждения е към постепенно развиване на производството на сухи бели вина, които също през 2008 г. представляват 7 % от произведените количества.

8.2. *Причинно-следствена връзка*

Между Dauphiné и Provence, на левия бряг на река Rhône, са засадени лозя, които се ползват от средиземноморските влияния на Drôme Provençale. В тях често има южни сортове грозде, които се намират на границата на възможното узряване и в които се проявява една особена оригиналност, свързана с факта, че производителите винаги ги засаждат, като дават предпочитание на местата със средна надморска височина и най-слънчево изложение.

Древният произход на тези лозя, и най-вече свързаните с винопроизводството умения, са доказани още от предримска Галия, благодарение на откриването на една от най-старите „винарски вили“ от античността.

Тези умения са се предавали с течение на времето на цялата територия на Tricastins и така поколения производители са успели да запазят лозята въпреки сериозните заплахи. Сред тях е и филоксерата — причина за появата на синдикатите на производители, които са се научили да налагат общи правила, благодарение на които става възможно да се развива качествено производство.

Напредъкът, постигнат от това сътрудничество, се потвърждава от последователното признаване на вината от тези лозя като наименование за произход на качествено вино, произведено в определен район, а след това и като контролираното наименование за произход „Coteaux du Tricastin“, в момент, когато изискванията на търсенето биха могли да оправдаят по-скоро увеличаване на производството, а не избор на качеството, свързано с произхода.

Всички вина произхождат от беритбата на грозде от внимателно подбрани парцели и от смесването на няколко сорта, засадени на парцели с бедни почви, често пропускливи и топли. Тези характеристики придават оригиналността на червените вина, които са меки, плодови и все пак стабилно структурирани, а на сухите бели вина, типични с южния си характер, придават широка палитра от аромати; вината розе са подобни на червените вина: меки и плодови.

Качеството и репутацията на тези вина са утвърдени отдавна, въпреки че тяхната идентичност се променя с течение на времето заради фрагментираните наименования, в които се посочва ту името на конкретна община, ту на района.

Така през 2010 г., след като в продължение на няколко години производителите са изразявали желание за това, името на контролираното наименование за произход е променено в полза на „Grignan-les-Adhémar“, с което фокусът на връзката между географския център на тази територия и вината се пренасочва към община Grignan, чиято история е свързана със семейство „Adhémar de Grignan“. Действително, François de Castellane Adhémar, граф Grignan, управител на Provence през XVII век и съпруг от 1669 г. на дъщерята на Madame de Sviné, е допринесъл за това името на семейството да се свърже неразривно с община Grignan.

В „Histoire naturelle“ („Естествена история“) на провинция Dauphiné, написана от Faujas de Saint-Fonds през 1781 г., се говори за реномирани вина, известни с името „vins de Donzère“, произведени в едноименната община: „участъците с най-добра репутация са Roussettes, Suel, Figerasse и Javalin, които образуват различни хълмове с площ около половин левга (ок. 2 km) и почва, в която изобилстват камъни и заоблен речен чакъл“. И по-нататък: „В равнината Grès ... също се произвеждат добри вина, както и в участъците Opplilias, Borillon и Lerminas, чието вино трябва да се смесва с това от Grès“. Освен това научаваме, че тези вина вече са признати и ценени извън географския район, а понякога и много надалеч: „Вината от Donzère се изнасят за Париж, Лион, Гренобъл, във Velay и Vivarais; те могат да бъдат транспортирани по море и се изпращат до Константинопол с голям успех“. В същото произведение авторът счита, че от засадените по това време сортове (Clairette, Picardan, Rosani) „се получава превъзходно бяло вино“.

През 1896 г. в бележка относно лозята на Château-Bizard, намиращи се в Allan, вината от общините Allan, Roussas и La Garde-Adhémar се нареждат наравно с останалите вина, наричани „вина от долината на Rhône“ („côte du Rhône“). Вината от община Allan се цитират и в топографията на френските лозя, изготвена от Jullien (1822 г.). Авторът ги класифицира веднага след „Ermitage“ и „Côte-Rôtie“. В трактата по лозарство на G. Foex (1895 г.) на стр. 811 авторът споменава лозята на Allan и прави аналогии между виното с произход от тази община и това на „Châteauneuf-du-Pape“.

Община Grignan, която е географският център на контролираното наименование за произход, много често посочвана в историята на тези лозя, е възвърнала винарската си репутация в резултат на полаганите от производителите усилия по отношение на качеството. Това се изразява по-специално чрез многобройни събития, които се провеждат там, и със създаването на Къщата на вината „Grignan-les-Adhémar. “

9. **Други основни условия (опаковане, етикетиране, други изисквания)**

Област в непосредствена близост

Правна уредба:

Национално законодателство

Вид допълнително условие:

Дерогация относно производството в определения географски район

Описание на условието:

Областта в непосредствена близост, определена посредством дерогация за винификацията и производството на винata, включва територията на следните общини въз основа на официалния географски кодекс от 2023 г.:

— Департамент Ardèche: Alba-la-Romaine, Aubignas, Bidon, Bourg-Saint-Andéol, Gras, Larnas, Ruoms, Saint-Just-d'Ardèche, Saint-Marcel-d'Ardèche, Saint-Martin-d'Ardèche, Saint-Montan, Saint-Remèze, Saint-Thomé, Le Teil, Valvignières, Viviers.

— Департамент Drôme: Aleyrac, Arpavon, Aubres, La Bégude-de-Mazenc, Bouchet, Châteauneuf-de-Bordette, Condorcet, Curnier, Dieulefit, Espeluche, Eyroles, Eyzahut, Mirabel-aux-Baronnies, Montaulieu, Montboucher-sur-Jabron, Montbrison-sur-Lez, Montélimar, Montjoux, Montjoyer, Nyons, Le Pègue, Piégon, Pierrelatte, Les Pilles, Le Poët-Laval, Pont-de-Barret, Portes-en-Valdaine, Puygiron, Rochebaudin, Rochefort-en-Valdaine, Rochegude, Rousset-les-Vignes, Saint-Ferréol-Trente-Pas, Saint-Gervais-sur-Roubion, Sainte-Jalle, Saint-Maurice-sur-Eygues, Saint-Pantaléon-les-Vignes, Salettes, Souspierre, Suze-la-Rousse, Taulignan, Teyssières, La Touche, Tulette, Valouse, Venterol, Vesc, Vinsobres.

— Департамент Gard: Pont-Saint-Esprit, Saint-Paulet-de-Caisson.

— Департамент Vaucluse: Bollène, Buisson, Cairanne, Entrechaux, Faucon, Gigondas, Grillon, Lagarde-Paréol, Lamotte-du-Rhône, Lapalud, Mondragon, Mornas, Puyméras, Rasteau, Richerenches, Roaix, Sablet, Saint-Marcellin-lès-Vaison, Saint-Romain-en-Viennois, Saint-Roman-de-Malegarde, Sainte-Cécile-les-Vignes, Séguret, Travaillan, Vacqueyras, Vaison-la-Romaine, Valréas, Villedieu, Violès, Visan.

Етикетиране

Правна уредба:

Национално законодателство

Вид допълнително условие:

Допълнителни разпоредби относно етикетирането

Описание на условието:

Върху етикетите на вината с контролираното наименование за произход може да фигурира името на по-голямата географска единица „Vignobles de la Vallée du Rhône“ в съответствие с условията, уточнени в споразумението, сключено между съответните различни органи за защита и управление.

Връзка към продуктовата спецификация

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-f57bb70c-e0a8-44c0-bc75-3aeca81c658d